

10/225

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 17.06.2008
Sayı: 2008/1880

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde yaş sebze meyve ihracatında ve iç piyasada yaşanan sorunların tespit edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması amacıyla Anayasanın 9 inci, T.B.M.M. İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince "Meclis Araştırma Komisyonu" kurulmasını saygularımızla arz ederiz. 17.06.2008

10/225-7378/15567

1. Hakan COŞKUN - Osmaniye
2. Mehmet ŞANDIR - Mersin
3. Hasan ÇALIŞ - Karaman
4. Recep TANER - Aydın
5. Ahmet Duran BULUT - Balıkesir
6. Hüseyin YILDIZ - Antalya
7. Cemaleddin USLU - Edirne
8. Mehmet Akif PAKSOY - Kahramanmaraş
9. Ertuğrul KUMCUOĞLU - Aydın
10. Osman ÇAKIR - Samsun
11. Akif AKKUŞ - Mersin
12. Hamza Hamit HOMRİŞ - Bursa
13. Kamil Erdal SİPAHİ - İzmir
14. Metin ERGUN - Muğla
15. Hasan ÖZDEMİR - Gaziantep
16. Ahmet ORHAN - Manisa
17. Metin ÇOBANOĞLU - Kırşehir
18. Mümin İNAN - Niğde
19. Kürşat ATILGAN - Adana
20. Mehmet GÜNAL - Antalya
21. Beytullah ASİL -Eskişehir
22. Yılmaz TANKUT - Adana
23. İzzettin YILMAZ - Hatay
24. Mithat MELEN - İstanbul

GEREKÇE

Uluslararası alanda yaşanan gelişmeler doğrultusunda tüketicilerin çevreye dost, insan sağlığına duyarlı güvenli gıda talepleri, tarımsal arzı yönlendiren en önemli etken haline gelmiştir. Tüketicilerin bu talepleri, uluslar arası ticareti de etkilemekte ve tüm uluslar satın alacakları ürünlere karşı güveni artıracak teknik tedbirlerin alınmasını zorunlu kılmaktadır.

Bu gelişmeler özellikle herhangi bir işleme tabii tutulmadan tüketilen **yaş meyve ve sebzenin**, üretim teknikleri şeklini önemini kılmaktadır. Özellikle ihracatta bulunduğumuz Avrupa ülkeleri, yaş meyve ve sebze sektöründe EurepGAP (GlobalGAP), BRC vb. sertifikaları talep etmeye başlamıştır. Bu talep sadece AB ülkeleri ile sınırlı kalmamakta, her hangi bir sertifika adı ile anılmasa da özellikle Rusya gibi ülkelere yaptığımız yaş meyve ve sebze ihracatında da benzer sorunlarla karşılaşmaktadır. Bu gün için Rusya zirai ilaç kalıntısından kaynaklanan sorunları gündeme getirmektedir. Ancak çok yakın gelecekte, artan gelirine paralel olarak fiyatı uygun olan **her hangi bir sebzeyi, meyveyi değil de**, daha kaliteli sebzeyi! **Bu sebzenin nerede üretildiğini? Üretim aşamasında hangi üretim tekniklerinin kullandığını? Hangi gübrenin, hangi zirai ilacın uygulandığını?** Sorgulayacaktır.

Bu durumda ülkemiz, Dünya'da yaşanan değişim ve gelişmelerin ışığı altında hem **ulusal beslenmesini sürdürülebilir** bir şekilde **güvence altına** alabilmek, hem de uluslar arası piyasaların talep ettiği koşullarda **tarımsal ürün ihracatında** bulunabilmek için uygun üretim tekniklerini ve standartlarını oluşturmali, bu standartlar hem dünyanın taleplerini hemde iç piyasanın taleplerine hitap etmelidir.

Ülkemizde, yıllık ortalama 25 milyon ton sebze ve 15 milyon ton meyve üretilmektedir. Üretilen meyve ve sebzenin ancak 2.1 milyon tonu(yüzde 5'i) doğrudan ihraç edilmektedir. İhracattan elde edilen döviz girdisi ise 1.4 milyar dolardır.

Rusya Federasyonu, ülkemiz yaş meyve sebze ihracatı açısından en büyük ve en önemli ihraç pazarımızdır. Geçen yıl Rusya Federasyonu'na 501 milyon dolarlık yaş meyve-sebze ihraç eden Türkiye, bu yılın ilk 5 ayında da 322 milyon dolarlık ihracat yapmıştır. Türkiye'den her yıl ihraç edilen meyve ve sebzenin % 35'i Rusya'ya gitmektedir.

Dünya'da yaşanan gelişmeler, geleceğin en önemli sektörünün tarım, stratejik ürünün ise gıda olacağını göstermektedir. Gıda arzını sağlayan tarımsal üretimi yönlendiren en önemli unsur da tüketici talebi olmaktadır. Tüketiciler ise kendilerine sunulan ürünün güvenli olduğuna dair kanıtları aramaktadır. Bu durumda Türkiye, Dünya'da yaşanan değişim ve gelişmelerin ışığı altında hem ulusal beslenmesini sürdürülebilir bir şekilde güvence altına alabilmek, hem de uluslar arası piyasaların talep ettiği koşullarda tarımsal ürün ihracatında bulunabilmek için doğru üretim tekniklerini yaygınlaştırarak devam ettirmelidir. Bununla ilgili çalışmalar ülkemizin AB uyum çalışması içerisinde yapılmakta olup, bu konunun ciddiyetini ve eksikliklerinin bir an önce giderilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda gerekli mevzuatların ilgili kurumlar tarafından bir an önce çıkarılması, üreticilerimizin altyapılarının iyileştirilerek desteklenmesi, çiftçilerimizin eğitimi ve bilinçli tüketici kitlelerinin oluşması çok önem kazanacaktır.

Bu itibarla, İhracatta yaşanan sorunların giderilmesi, iç piyasada tüketilen ürünlerin gıda güvenliğine uygun üretilmesi, çiftçilerimizin uygulamada yaşadıkları sorunların ve gerekli alt yapı tedbirlerinin alınabilmesi ve standartları olan bir ülke olabilmemiz için bu konuda Araştırma Komisyonu Kurulmasına ihtiyaç bulunmaktadır.